

Pou de glaç de can Farrerons

Dosrius

Ubicació

Comarca:	Maresme
Lloc/Adreça:	Torrent del Molinot o de can Móra - Veïnat del Far - Zona del Far
Emplaçament	A la riba esquerra del torrent, a uns 400 metrs de la masia de can Farrerons
Alçada:	401m
Coordenades:	
Latitud:	41.6246
Longitud:	2.4435
UTM Est (X):	453642
UTM Nord (Y):	4608247

Classificació

Número de fitxa	08075-179
Àmbit:	Patrimoni immoble
Tipologia	Edifici
Estil / època:	Modern Popular
Segle	XVIII
Estat de conservació	Dolent
Notes de conservació:	Enrunat i cobert per l'abundant vegetació de la zona.
Protecció	Inexistent
Número inventari	IPAC 41535
Generalitat i altres inventaris	
Accés	Difícil
Ús actual:	Sense ús
Titularitat	Privada
Titular:	Ref. Cad.: 08074A00200019
Fitxes associades:	
<u>Pou de glaç de can Bosc</u>	
Autoria de la fitxa	Adriana Geladó Prat

Descripció

Restes d'una estructura aïllada de grans dimensions i planta circular soterrada, que aprofita el desnivell del terreny. Està bastida en pedres de diverses mides, disposades de manera regular i lligades amb morter de calç. Ha perdut la coberta (probablement una volta semiesfèrica) i tampoc hi ha restes de la bassa de la que n'extreïa el gel. A l'interior s'observen diversos forats de bastida d'obertura rectangular. L'estructura està enrunada en el sentit del pendent que marca el terreny.

Observacions:

L'element està inclòs dins dels límits del Parc del Montnegre i el Corredor.

Història

La indústria del gel es desenvolupà a Catalunya entre els segles XVI i XIX. S'utilitzava el gel per conservar els aliments, tractar cops i refredar begudes, entre d'altres. Era transportat en carros i protegit amb palla i es viatjava de nit per evitar la calor diurna. Aquests pous es deixaren d'utilitzar a principis del segle XX. La primera referència documental relacionada amb els pous de glaç del municipi de Dosrius està datada entre els anys 1770 i 1780. El pou de glaç de can Farrerons és propietat de la masia de can Farrerons, situada al nord de l'estructura. Probablement s'alimentava amb l'aigua del torrent, que era desviada fins a una bassa actualment desapareguda. Aquesta bassa es glaçava de manera natural i el gel que es formava era extret i dipositat a l'interior del pou. Els blocs de gel es col·locaven en capes separades amb elements vegetals per evitar que s'enganxessin (fulles de falguera, per exemple).

Bibliografia

ALSINA, N.; CALONGE, R.; CUSPINERA, L.; JUBANY, M.A.; LACUESTA, R. (2005). Inventari del patrimoni històric, arquitectònic i ambiental de Dosrius. [Barcelona: Diputació de Barcelona, Ajuntament de Dosrius], Núm. Ref.: I.S.09/170. PRATS I TRIAN, Ricard (1988). "Els pous de glaç". El Comú, núm. 2, p. 5.

